Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 3. oktobra 2013 *

„Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 74(2) — Uredba (ES) št. 2868/95 — Pravilo 50(1), prvi in tretji pododstavek — Ugovor imetnika prejšnje znamke — Obstoj znamke — Dokazi, predloženi v utemeljitev ugovora po izteku za to določenega roka — Neupoštevanje — Diskrecijska pravica odbora za pritožbe — Nasprotna določba — Okoliščine, ki preprečujejo upoštevanje dodatnih ali dopolnilnih dokazov“

V zadevi C-121/12 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 28. februarja 2012,

Bernhard Rintisch, stanujoč v Bottropu (Nemčija), ki ga zastopa A. Dreyer, odvetnik,

pritožnik,

drugi stranki v postopku sta

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa G. Schneider, agent,

tožena stranka na prvi stopnji,

Valfleuri Pâtes alimentaires SA, s sedežem v Wittenheimu (Francija), ki jo zastopa F. Baujoin, odvetnik,

intervenient na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen (poročevalec), predsednik senata, J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan, sodniki, in A. Prechal, sodnica,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 16. maja 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

1 B. Rintisch s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. decembra 2011 v zadevi Rintisch proti UUNT – Valfleuri Pâtes alimentaires (PROTIVITAL) (T-109/09, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njegovo tožbo za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 21. januarja 2009 (zadeva R 1660/2007-4)(v nadaljevanju: sporna odločba) glede postopka z ugovorom med pritožnikom in družbo Valfleuri Pâtes alimentaires SA (v nadaljevanju: Valfleuri).

Pravni okvir

2 Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146) je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1), ki je začela veljati 13. aprila 2009. Vendar se za ta spor glede na čas dejanskega stanja še uporablja Uredba št. 40/94.

3 Pravila za izvedbo Uredbe št. 40/94 so določena v Uredbi Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1041/2005 z dne 29. junija 2005 (UL L 172, str. 4, v nadaljevanju: izvedbena uredba).

Uredba št. 40/94

4 Člen 74(2) Uredbe št. 40/94 določa, da „Urad lahko spregleda dejstva, na kater[a] se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času“.

Izvedbena uredba

5 Pravilo 19 izvedbene uredbe določa:

„1. Urad omogoči stranki, ki ugovarja, da predstavi dejstva, dokaze in navedbe v podkrepitev ugovora ali da dopolni dejstva, dokaze ali navedbe, ki so že bili predloženi na podlagi pravila 15(3), v roku, ki ji ga določi, in ki znaša najmanj 2 meseca od datuma, ki se šteje za začetek postopka ugovora v skladu s pravilom 18(1).

2. V roku iz odstavka 1 lahko stranka, ki ugovarja, vloži dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva svoje prejšnje znamke ali prejšnje pravice, kakor tudi dokaz o upravičenosti do vložitve ugovora. Stranka, ki ugovarja, priskrbi zlasti naslednje dokaze:

(a) če ugovor temelji na znamki, ki ni znamka Skupnosti, dokaz o njeni vložitvi ali registraciji, s predložitvijo:

[…]

(ii) če je znamka registrirana, prepisa zadevnega potrdila o registraciji in, odvisno od primera, zadnjega potrdila o podaljšanju, iz katerega je razvidno, da rok varstva znamke traja čez rok iz odstavka 1 in vsako podaljšanje tega roka, ali enakovrednih dokumentov, ki jih je izdal organ, pri katerem je bila znamka registrirana;

[…]

3. Informacije in dokazi iz odstavkov 1 in 2 so v jeziku postopka ali jim je priložen prevod. Prevod se predloži v roku, določenem za predložitev originalnega dokumenta.

4. Urad ne upošteva pisnih stališč ali dokumentov ali njihovih delov, ki niso bili predloženi ali ki niso bili prevedeni v jezik postopka, v roku, ki ga je določil Urad.“

6 Pravilo 20 te uredbe, naslovljeno Preizkus ugovora, v odstavku 1 določa:

„Če stranka, ki ugovarja, ne dokaže obstoja, veljavnosti in obsega varstva prejšnje znamke ali pravice, kakor tudi upravičenosti do vložitve ugovora do izteka roka iz pravila 19(1), se ugovor kot neutemeljen zavrne.“

7 Pravilo 50 navedene uredbe, naslovljeno Preizkus pritožb, v odstavku 1 določa:

„Razen če ni drugače določeno, se določbe v zvezi s postopkom na oddelku, ki je sprejel odločbo, proti kateri je vložena pritožba, v pritožbenem postopku smiselno uporabljajo.

[…]

Če je pritožba naperjena proti odločitvi oddelka za ugovore, odbor omeji preizkus pritožbe na dejstva in dokaze, predložene v rokih, ki jih določi ali navede oddelek za ugovore skladno z [U]redbo [št. 40/94] in temi pravili, razen če odbor meni, da je treba dodatna in dopolnilna dejstva in dokaze upoštevati v skladu s členom 74(2) [navedene] [u]redbe.“

Uredba št. 1041/2005

8 V uvodni izjavi 7 Uredbe št. 1041/2005 je navedeno:

„Določbe v zvezi s postopkom ugovora se v celoti preoblikujejo, tako da se natančno navedejo zahteve glede dopustnosti, jasno navedejo pravne posledice pomanjkljivosti, določbe pa se razvrstijo po časovnem zaporedju postopka.“

Dejansko stanje

9 Splošno sodišče je dejansko stanje spora navedlo v točkah od 1 do 16 izpodbijane sodbe:

„1 Družba [Valfleuri] je 6. januarja 2006 na podlagi Uredbe […] št. 40/94 […] pri [UUNT] vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak PROTIVITAL.

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo med drugim v razrede 5, 29 in 30 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen […]

[…]

5 […] [B.] Rintisch je 24. oktobra 2006 na podlagi člena 42 Uredbe št. 40/94 […] vložil ugovor zoper registracijo znamke, prijavljene za proizvode iz točke 3 zgoraj.

6 Ugovor je temeljil zlasti na teh prejšnjih pravicah:

— nemški besedni znamki PROTIPLUS, ki je bila vložena 4. decembra 1995 in registrirana 20. maja 1996 pod številko 39549559 za proizvode iz razredov 29 in 32;

— nemški besedni znamki PROTI, ki je bila vložena 22. januarja 1997 in registrirana 3. marca 1997 pod številko 39702429 za proizvode iz razredov 29 in 32;

— nemški figurativni znamki […], ki je bila vložena 24. februarja 1996 in registrirana 5. marca 1997 pod številko 39608644 za proizvode iz razredov 29 in 32 […]

[…]

8 Da bi dokazal obstoj in veljavnost v točki 6 zgoraj navedenih prejšnjih znamk, je [B. Rintisch] 16. januarja 2007 UUNT med drugim predložil, prvič, potrdila o registraciji, ki jih je izdal Deutsches Patent- und Markenamt (nemški urad za patente in znamke) iz marca 1996, oktobra 1996 in marca 1997 ter, drugič, izpiske iz spletnega registra Deutsches Patent- und Markenamt z dne 8. januarja 2007, na katerih je za posamezne prejšnje znamke pod rubriko ‚Letzter Verfahrensstand' (zadnja faza v postopku) navedeno ‚Marke eingetragen' (znamka registrirana), pri prejšnjih znamkah št. 39549559 in št. 39608644 pa je pod rubriko ‚Verlängerungsdatum' (datum podaljšanja) naveden datum iz leta 2006. Prevod v jezik postopka je bil predložen le za potrdila o registraciji posameznih prejšnjih znamk.

9 UUNT je [B. Rintischa] […] 23. januarja 2007 obvestil o datumu začetka kontradiktornega dela postopka z ugovorom. UUNT je v tem obvestilu [B. Rintischu] navedel, da je za znamke z registracijo, starejšo od 10 let, treba predložiti potrdilo o podaljšanju. Poleg tega je opozoril, da je treba obstoj in veljavnost prejšnjih znamk, na katere se sklicuje v ugovoru, dokazati z uradnimi dokumenti, prevedenimi v jezik postopka. V zvezi s tem je UUNT določil rok za predložitev z iztekom 4. junija 2007. UUNT je [B. Rintischa] tudi obvestil, da bo, če dokazi o obstoju in veljavnosti prejšnjih znamk ne bodo predloženi do izteka roka, ugovor v skladu s pravilom 20(1) [izvedbene uredbe] zavrnil, ne da bi ga vsebinsko obravnaval.

10 UUNT je 11. septembra 2007 [B. Rintischa] obvestil o svoji ugotovitvi, v skladu s katero slednji v določenem roku ni dokazal obstoja in veljavnost prejšnjih znamk. UUNT je [B. Rintischa] obvestil tudi, da od tega trenutka ne bo več mogoče predložiti nobenih dodatnih pripomb, in da bo odločitev o ugovoru sprejel na podlagi dokazov, s katerimi trenutno razpolaga.

11 Oddelek za ugovore je 19. septembra 2007 ugovor zavrnil, ker [B. Rintisch] v določenem roku ni predložil dokazov o obstoju in veljavnosti prejšnjih znamk, na katere se je skliceval v ugovoru. Oddelek za ugovore je najprej ugotovil, da čeprav je na podlagi potrdil, predloženih UUNT 16. januarja 2007, mogoče ugotoviti, da so bile prejšnje znamke registrirane leta 1995, 1996 oziroma 1997, to še ne zadostuje za ugotovitev njihove veljavnosti na dan 4. junija 2007 […]. Poleg tega je oddelek za ugovore ocenil, da se v skladu s pravilom 19(4) [izvedbene uredbe] izpiski iz spletnega registra z dne 8. januarja 2007 ne morejo upoštevati kot dokaz o podaljšanju prejšnjih znamk, ker niso prevedeni v jezik postopka.

12 [B. Rintisch] je 23. oktobra 2007 pri UUNT na podlagi členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 […] zoper odločbo oddelka za ugovore vložil pritožbo. V njej je [B. Rintisch] odboru za pritožbe predlagal, naj na podlagi domnevnega obstoja verjetnosti zmede zavrne registracijo prijavljene znamke. V ta namen je vlogi z obrazložitvijo razlogov za pritožbo med drugim za vsako prejšnjo znamko priložil izpisek iz spletnega registra in izjavo Deutsches Patent- und Markenamt, skupaj s prevodom te izjave v jezik postopka. V izjavi je bilo navedeno, da so bile navedene prejšnje znamke pred dnem vložitve ugovora podaljšane, in sicer do leta 2015, 2016 oziroma 2017.

13 Četrti odbor za pritožbe UUNT je s [sporno odločbo] pritožbo zavrnil, ne da bi ugovor vsebinsko obravnaval. Ugotovil je, da je oddelek za ugovore pravilno odločil, da tožeča stranka v določenem roku ni zadostno utemeljila obstoja in veljavnosti prejšnjih znamk, na katere se je sklicevala v utemeljitev ugovora.

14 Odbor za pritožbe je zlasti ugotovil, da, po eni strani, potrdila o registraciji, predložena UUNT 16. januarja 2007, ne zadostujejo kot dokaz, da so prejšnje znamke še veljale na dan vložitve ugovora. Po drugi strani je ugotovil, da je to, da izpiski iz spletnega registra z dne 8. januarja 2007 niso bili prevedeni, zadosten razlog, da se ne upoštevajo.

15 Ugotovil je tudi, da dokumentov, priloženih vlogi z obrazložitvijo razlogov za pritožbo z dne 23. oktobra 2007, ni mogoče upoštevati, ker so bili predloženi po 4. juniju 2007, ko se je iztekel rok, ki ga je določil UUNT.

16 Nazadnje, po mnenju odbora za pritožbe niti oddelek za ugovore niti on sam ob upoštevanju pravila 20(1) [izvedbene uredbe], ki izrecno določa, da se v primeru prepozne vložitve dokaznega gradiva ugovor zavrne, nimata pravice, da […] v zvezi z upoštevanjem dokumentov, ki niso bili predloženi do izteka roka, ki ga je določil UUNT, odločata po prostem preudarku na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94. Odbor za pritožbe je še dodal, da bi, tudi če bi bilo treba šteti, da odbor za pritožbe po prostem preudarku lahko odloči, ali bo sprejel pri oddelku za ugovore prepozno vložene dokumente, to pravico odločanja po prostem preudarku v vsakem primeru uporabil tako, da zahtevi [B. Rintischa] ne bi ugodil […].“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

10 B. Rintisch je 17. marca 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil tožbo za razveljavitev sporne odločbe.

11 V utemeljitev tožbe je navedel tri tožbene razloge, od katerih je le drugi predmet obravnavane pritožbe. Ta tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 74(2) Uredbe št. 40/94 in zlorabo pooblastil s strani odbora za pritožbe.

12 Splošno sodišče je po tem, ko je v točkah 31 in 32 izpodbijane sodbe opozorilo, da iz člena 74(2) Uredbe št. 40/94 izhaja, da je na splošno, in če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki veljajo za tako predložitev v skladu z določbami navedene uredbe, in da UUNT nič ne prepoveduje, da bi upošteval dejstva in dokaze, ki so prepozno navedeni ali predloženi, pri čemer se je sklicevalo na sodbo z dne 13. marca 2007 v zadevi UUNT proti Kaul (C-29/05 P, ZOdl., str. I-2213, točka 42), zavrnilo prvi del tožbenega razloga, ki ga je uveljavljal B. Rintisch, ter v bistvu razsodilo, kot izhaja iz točk od 33 do 42 izpodbijane sodbe:

„33 […] [M]ožnost, da stranke postopka pri UUNT predložijo dejstva in dokaze po izteku rokov, določenih v ta namen, [je] pogojena s tem, da ne obstaja nasprotna določba. […]

34 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe menil, […] da obstaja izrecna nasprotna določba, na podlagi katere je, tudi v skladu s sodno prakso, zavrnitev pritožbe nujna, in ne samo možnost, ki jo po prostem preudarku uporabi UUNT. Po njegovem mnenju mu pravilo 20(1) [izvedbene uredbe], ki se v postopkih pred njim uporablja na podlagi pravila 50(1) te uredbe, preprečuje uporabo pravice odločanja po prostem preudarku na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94.

[…]

37 Iz [pravila 20(1)] v povezavi s [pravilom 50(1), prvi in tretji pododstavek, izvedbene uredbe] izhaja, da mora odbor za pritožbe ob neobstoju nasprotne določbe v postopku pred njim uporabiti pravilo 20(1) [izvedbene uredbe] in zato ugotoviti, da predložitev dokazov o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnje znamke po izteku roka, ki ga je za to določil UUNT, povzroči zavrnitev ugovora, ne da bi imel odbor za pritožbe o tem pravico odločati po prostem preudarku […]

38 [B. Rintisch] trdi, da člen 50(1), tretji pododstavek, *in fine*, [izvedbene uredbe] in zlasti tam določeno sklicevanje na člen 74(2) Uredbe št. 40/94 ustreza nasprotni določbi, ki v vsakem primeru preprečuje uporabo pravila 20(1) prvonavedene uredbe v postopkih pred odborom za pritožbe. Vendar te trditve ni mogoče sprejeti.

39 Najprej je treba poudariti, da se, ker je bil ugovor vložen 24. oktobra 2006, v tej zadevi uporablja [izvedbena uredba] v različici, kakor je bila spremenjena z Uredbo […] št. 1041/2005 […] V skladu z uvodno izjavo 7 navedene uredbe je eden izmed ciljev navedenih sprememb prav preoblikovanje določb v zvezi s postopkom z ugovorom v celoti, tako da se med drugim jasno navedejo pravne posledice pomanjkljivosti v postopku.

40 Poleg tveganja za krožno sklepanje pri razlagi zadevnih določb bi se s sprejetjem razlage, ki jo je predlagal [B. Rintisch], področje uporabe pravila 20(1) [izvedbene uredbe], kakor je bila spremenjena, močno omejilo.

41 Če bi odbor za pritožbe na podlagi pravice odločanja po prostem preudarku iz člena 74(2) Uredbe št. 40/94 lahko vseeno upošteval dokaze o obstoju, veljavnosti in obsegu prejšnje znamke – ki jih oddelek za ugovore v skladu z novim besedilom pravila 20(1) [izvedbene uredbe], ki se uporablja v tej zadevi, ne more upoštevati, kadar so predloženi prepozno – bi se lahko zgodilo, da pravna posledica, ki je za tako vrsto pomanjkljivosti izrecno določena v Uredbi št. 1041/2005, torej zavrnitev ugovora, v nekaterih primerih ne bi imela resničnega učinka.

42 Zato je treba ugotoviti, da odbor za pritožbe v okoliščinah te zadeve ni ravnal napačno, ko je ugotovil obstoj določbe, ki preprečuje upoštevanje dokazov, ki jih je prijavitelj prepozno predložil UUNT, in da tako odbor za pritožbe v skladu s členom 74(2) Uredbe št. 40/94 ni imel nobene pravice odločanja po prostem preudarku.“

13 Splošno sodišče je nato zavrnilo drugi del drugega tožbenega razloga iz naslednjega razloga:

„48 […][G]lede očitane zlorabe pooblastil s strani odbora za pritožbe [je] treba ugotoviti, da tožba ne izpolnjuje minimalnih zahtev za dopustnost očitka iz člena 21 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 44(1)(c) Poslovnika Splošnega sodišča […]. V obravnavani zadevi tožbeni razlog, kot je predstavljen v tožbi, zlasti ne vsebuje nobene argumentacije, ki naj bi dokazala, kako naj bi odbor za pritožbe zlorabil svoja pooblastila. Zato je treba ta očitek razglasiti za nedopusten.“

14 Ker je Splošno sodišče zavrnilo tudi preostale tožbene razloge, ki jih je v obrazložitev svoje tožbe navedel B. Rintisch, je zavrnilo tudi tožbo.

Predlogi strank pred Sodiščem

15 B. Rintisch s pritožbo Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo razveljavi in UUNT naloži plačilo stroškov.

16 UUNT in družba Valfleuri predlagata, naj se pritožba zavrne in B. Rintischu naloži plačilo stroškov.

Pritožba

17 Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga, in sicer kršitev člena 74(2) Uredbe št. 40/94 in zlorabo pooblastil s strani odbora za pritožbe.

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 74(2) Uredbe št. 40/94

Trditve strank

18 B. Rintisch trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 74(2) Uredbe št. 40/94 in pravilo 50(1) izvedbene uredbe.

19 Trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo pravila 50(1), tretji pododstavek, zadnjenavedene uredbe, čeprav je posebna določba za preizkus pritožb, ki izrecno določa uporabo člena 74(2) Uredbe št. 40/94 ter torej odboru za pritožbe podeljuje pravico, da po prostem preudarku odloči, ali je treba upoštevati dodatne ali dopolnilne dejstva in dokaze. Poleg tega naj Splošno sodišče napačno ne bi razlikovalo med popolnoma novimi dejstvi ter prepozno predloženimi dodatnimi in dopolnilnimi dejstvi ter dokazi v smislu pravila 50(1), tretji pododstavek, izvedbene uredbe.

20 UUNT nasprotuje razlagi upoštevnih določb, kot jo predlaga pritožnik. Meni, da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da je treba pravilo 20(1) izvedbene uredbe šteti kot nasprotno določbo v smislu zgoraj navedene sodbe UUNT proti Kaul, saj naj bi šlo za zavezujočo določbo, s katero se uvaja prekluzivni rok.

21 Družba Valfleuri meni, da sta pravili 19(4) in 20(1) izvedbene uredbe izrecni in zavezujoči določbi, ki izključujeta kakršno koli možnost, da bi UUNT stranki, ki ugovarja, podaljšal določen rok za dokazovanje obstoja in veljavnosti prejšnjih znamk. Zato naj UUNT v zadevnem položaju ne bi imel pravice, ki mu jo podeljuje člen 74(2) Uredbe št. 40/94, da odloča po prostem preudarku.

Presoja Sodišča

22 Člen 74(2) Uredbe št. 40/94 določa, da UUNT lahko spregleda dejstva, na katera se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.

23 Kot je presodilo Sodišče, je iz besedila te določbe razvidno, da je na splošno, in če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki veljajo za tako predložitev v skladu z določbami Uredbe št. 40/94, in da UUNT tako nič ne prepoveduje, da bi upošteval dejstva in dokaze, ki so tako prepozno navedeni ali predloženi (zgoraj navedena sodba UUNT proti Kaul, točka 42, in sodba z dne 18. julija 2013 v zadevi New Yorker SHK Jeans proti UUNT, C-621/11 P, točka 22).

24 Ta določba z natančno opredelitvijo, da se slednji „lahko“ v takem primeru odloči, da ne bo upošteval takih dokazov, UUNT namreč daje široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku glede odločitve, ali jih je treba upoštevati ali ne, pri čemer mora UUNT svojo odločitev v zvezi s tem obrazložiti (zgoraj navedeni sodbi UUNT proti Kaul, točka 43, in New Yorker SHK Jeans proti UUNT, točka 23).

25 Ker se prvi pritožbeni razlog, ki ga navaja pritožnik, nanaša izključno na pravico do odločanja po prostem preudarku, ki naj bi jo po njegovem mnenju imel odbor za pritožbe UUNT, se je treba za ugotovitev, ali obstaja nasprotna določba, ki preprečuje uporabo te pravice, sklicevati na pravila, ki urejajo pritožbeni postopek.

26 Glede tega pravilo 50(1), prvi pododstavek, izvedbene uredbe določa, da se, razen če ni drugače določeno, določbe v zvezi s postopkom na oddelku, ki je sprejel sporno odločbo, smiselno uporabljajo v pritožbenem postopku.

27 Splošno sodišče je v točki 37 izpodbijane sodbe ugotovilo, da iz te določbe izhaja, da mora odbor za pritožbe uporabiti pravilo 20(1) izvedbene uredbe in zato ugotoviti, da predložitev dokazov o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnje znamke po izteku roka, ki ga je za to določil UUNT, povzroči zavrnitev ugovora, ne da bi imel odbor za pritožbe o tem pravico odločati po prostem preudarku.

28 Splošno sodišče je s tem napačno razlagalo pravilo 50(1) izvedbene uredbe in ni upoštevalo obsega tretjega pododstavka te določbe.

29 Čeprav prvi pododstavek navedene določbe uvaja načelo, v skladu s katerim se določbe v zvezi s postopkom na oddelku, ki je sprejel sporno odločbo, smiselno uporabljajo v pritožbenem postopku, pa je tretji pododstavek te določbe posebno pravilo, ki od tega načela odstopa. To posebno pravilo je lastno pritožbenemu postopku proti odločbi oddelka za ugovore in določa ureditev pred odborom za pritožbe glede dejstev in dokazov, predloženih po izteku rokov, določenih ali navedenih na prvi stopnji.

30 Pravilo 50(1), tretji pododstavek, izvedbene uredbe je treba tako v zvezi s to specifično točko pritožbenega postopka proti odločbi oddelka za ugovore uporabiti namesto določb v zvezi s postopkom na navedenem oddelku, med katere spada tudi pravilo 20(1) izvedbene uredbe.

31 Na tem mestu je treba poudariti, da je bilo to posebno pravilo v izvedbeno uredbo vneseno s spremembo te uredbe, z Uredbo št. 1041/2005, katere namen je v skladu z uvodno izjavo 7 zlasti razjasniti pravne posledice postopkovnih pomanjkljivosti, ki nastajajo med postopki z ugovori. Ta ugotovitev potrjuje, da je treba posledice zamude, ugotovljene pri predložitvi dokazov pred oddelkom za ugovore, pred odborom za pritožbe ugotavljati na podlagi navedenega pravila.

32 V skladu s pravilom 50(1), tretji pododstavek, pa odbor za pritožbe, kadar je pritožba naperjena proti odločitvi oddelka za ugovore, omeji preizkus pritožbe na dejstva in dokaze, predložene v rokih, ki jih določi ali navede oddelek za ugovore, razen če meni, da je treba dodatna in dopolnilna dejstva ter dokaze upoštevati v skladu s členom 74(2) Uredbe št. 40/94.

33 Izvedbena uredba torej izrecno določa, da ima odbor za pritožbe pri preizkusu pritožbe proti odločbi oddelka za ugovore pravico, ki izhaja iz pravila 50(1), tretji pododstavek, izvedbene uredbe in člena 74(2) Uredbe št. 40/94, da po prostem preudarku odloči, ali bo upošteval dodatna in dopolnilna dejstva ter dokaze, ki niso bili predloženi v roku, ki ga je določil ali navedel oddelek za pritožbe.

34 Tako je Splošno sodišče s tem, ko je v točki 42 izpodbijane sodbe razsodilo, da je pravilo 20(1) izvedbene uredbe nasprotna določba, ki odboru za pritožbe preprečuje upoštevanje dokazov, ki jih je pritožnik prepozno predložil UUNT, zaradi česar navedeni odbor nima pravice, da o upoštevanju navedenih dokazov na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94 odloči po prostem preudarku, v svoji sodbi napačno uporabilo pravo.

35 Vendar je treba spomniti, da je treba pritožbo zavrniti, čeprav je iz obrazložitve sodbe Splošnega sodišča razvidna kršitev prava Unije, izrek te sodbe pa je utemeljen z drugimi pravnimi razlogi (sodbi z dne 13. julija 2000 v zadevi Salzgitter proti Komisiji, C-210/98 P, Recueil, str. I-5843, točka 58, in z dne 29. marca 2011 v zadevi ThyssenKrupp Nirosta proti Komisiji, C-352/09 P, ZOdl., str. I-2359, točka 136).

36 Iz ugotovitev iz točke 34 te sodbe izhaja, da je odbor za pritožbe s tem, ko je v točkah od 38 do 40 sporne odločbe ugotovil, da iz pravila 20(1) izvedbene uredbe izhaja, da nima pravice, da po prostem preudarku odloči, ali je treba upoštevati prepozno vložene dokaze o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva prejšnje znamke, napačno uporabil pravo.

37 Vendar je treba poudariti, da je odbor za pritožbe v točki 42 sporne odločbe navedel, da bi, če bi bilo ugotovljeno, da ima pravico, da po prostem preudarku odloči, ali bo sprejel prepozno vložene dokumente, to pravico uporabil tako, da zahtevi stranke, ki ugovarja, ne bi ugodil. Nato je v točkah od 43 do 46 te odločbe navedel razloge za to odločitev.

38 Ti razlogi, ki jih je odbor za pritožbe podredno navedel za zavrnitev upoštevanja dokazov, ki jih je B. Rintisch predložil prepozno, ne morejo odpraviti pomanjkljivosti sporne odločbe, razen če izkazujejo, da je odbor za pritožbe dejansko uporabil pravico do odločanja po prostem preudarku, ki jo ima na podlagi člena 74(2) Uredbe 40/94, zato, da je ob upoštevanju vseh zadevnih okoliščin obrazloženo odločil o tem, ali je treba za odločitev, ki jo mora sprejeti, upoštevati dokaze, ki so mu bili predloženi prepozno (glej v tem smislu sodbo z dne 26. septembra 2013 v združenih zadevah Centrotherm Systemtechnik proti UUNT in centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, točka 110).

39 Glede tega je treba opozoriti, da je Sodišče med drugim razsodilo, da je upoštevanje prepozno predloženih dejstev ali dokazov s strani UUNT, kadar odloča v okviru postopka z ugovorom, lahko upravičeno zlasti takrat, kadar meni, da po eni strani prepozno predloženi dokazi lahko na prvi pogled zelo vplivajo na izid pri njem vloženega ugovora, in, po drugi strani, kadar faza postopka, v kateri je prišlo do te prepozne predložitve, in njegove okoliščine ne nasprotujejo upoštevanju teh dejstev in dokazov (zgoraj navedeni sodbi UUNT proti Kaul, točka 44, ter Centrotherm Systemtechnik proti UUNT in centrotherm Clean Solutions, točka 113).

40 V obravnavani zadevi so, ker je ugovor B. Rintischa temeljil zlasti na treh registriranih nemških znamkah, dokazi o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva teh znamk, ki jih je moral predložiti v postopku z ugovorom, natančno in izčrpno našteti v pravilu 19(2)(a)(ii) izvedbene uredbe. Zato bi moral biti B. Rintisch že pred vložitvijo ugovora seznanjen s tem, katere dokumente mora predložiti v utemeljitev ugovora. V teh okoliščinah mora torej odbor za pritožbe pravico do odločanja po prostem preudarku uporabiti ozko in lahko prepozno predložitev takih dokazov upošteva le, če lahko okoliščine v zvezi s tem opravičijo zamudo pritožnika pri predložitvi zahtevanih dokazov.

41 Odbor za pritožbe je v obrazložitvi odločbe poudaril, da je imel B. Rintisch dokaz o podaljšanju zadevnih znamk od 15. januarja 2007 in da ni navedel razlogov, zakaj je ta dokument zadrževal do oktobra 2007.

42 Iz sporne odločbe je torej razvidno, da okoliščine prepozne predložitve dokazov o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva zadevnih znamk ne morejo upravičiti zamude pritožnika pri predložitvi zahtevanih dokazov.

43 To, da je B. Rintisch pred iztekom roka, ki ga je določil oddelek za ugovore, predložil izpiske iz spletnega registra Deutsches Patent- und Markenamt, v katerih je navedeno podaljšanje zadevnih znamk, v jeziku, ki ni jezik postopka, ne more izpodbiti te analize, ker iz pravila 19(4) izvedbene uredbe izhaja, da UUNT ne upošteva dokumentov, ki niso predloženi ali ki niso prevedeni v jezik postopka v tem roku.

44 Iz tega je razvidno, da je odbor za pritožbe utemeljeno zavrnil upoštevanje dokazov, ki jih je B. Rintisch predložil po izteku roka, ki ga je za to določil oddelek za ugovore, ne da bi moral odločati o morebitni upoštevnosti teh dokazov ali o tem, ali faza postopka, v kateri je prišlo do te prepozne predložitve, temu upoštevanju nasprotuje.

45 V nasprotju s trditvijo B. Rintischa odboru za pritožbe pri uporabi pravice do odločanja po prostem preudarku na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94 namreč ni treba preučiti vseh treh meril iz točke 39 te sodbe, kadar že eno samo od teh meril zadošča za ugotovitev, da prepozno predloženih zadevnih dokazov ne sme upoštevati (glej v tem smislu sklep z dne 4. marca 2010 v zadevi Kaul proti UUNT, C-193/09 P, točka 38).

46 V teh okoliščinah v točki 34 te sodbe ugotovljena napačna uporaba prava v izpodbijani sodbi ne vpliva na preučitev pritožbe, glede na to, da je odločitev Splošnega sodišča iz točke 47 navedene sodbe, da zavrne prvi del drugega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 74(2) Uredbe št. 40/94, utemeljena na podlagi drugih pravnih razlogov, in ne tistih, ki jih navaja Splošno sodišče, ter tako ne more voditi do razveljavitve navedene sodbe.

Drugi pritožbeni razlog: zloraba pooblastil s strani odbora za pritožbe

Trditve strank

47 B. Rintisch trdi, da je Splošno sodišče podcenilo to, da je odbor za pritožbe zlorabil svoja pooblastila.

48 UUNT ugotavlja, da v pritožbi ni nobene trditve v utemeljitev drugega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

49 V zvezi z drugim pritožbenim razlogom je treba poudariti, da pritožnik po eni strani navaja le splošne trditve in nikjer ne opredeljuje točk izpodbijane sodbe, ki jih kritizira, po drugi pa v utemeljitev tega pritožbenega razloga ne navaja nobenih pravnih trditev.

50 V skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256 PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča in člena 112(1)(c) Poslovnika Sodišča, ki je veljal ob vložitvi pritožbe in ki je postal člen 168(1)(d) Poslovnika Sodišča, izhaja, da morajo biti v pritožbi natančno navedeni prerekani elementi sodbe, katere razveljavitev se zahteva, ter pravne trditve, ki posebej podpirajo ta predlog, sicer sta pritožba oziroma razlog nedopustna (sodbi z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 426, in z dne 22. decembra 2008 v zadevi British Aggregates proti Komisiji, C-487/06 P, ZOdl., str. I-10,515, točka 121).

51 Drugi pritožbeni razlog, ki ga v utemeljitev pritožbe navaja B. Rintisch, tem zahtevam ne ustreza in ga je zato treba zavreči kot nedopustnega.

52 Ker ni mogoče sprejeti nobenega od pritožbenih razlogov, ki jih navaja pritožnik v utemeljitev svoje pritožbe, je to treba zavrniti.

Stroški

53 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da kadar pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) istega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporabi na podlagi njegovega člena 184(1), se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

54 Ker sta UUNT in družba Valfleuri predlagala, naj se pritožniku naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi pritožbenimi razlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Bernhardu Rintischu se naloži plačilo stroškov.

Podpisi